

Desiree Cordewener

De Verloren Vader

Colofon

Desiree Cordewener

De Verloren Vader

Omslagfoto: Desiree Cordewener

Binnenwerk: Desiree Cordewener

© Desiree Cordewener

www.desireecordewener-jouwweb.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, en/of openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie, microfilm, digitale bestanden of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur en uitgever.

Proloog

Een man zit rustig te lezen in zijn luie stoel. Hoewel hij op de juiste manier in de stoel zit, lijkt hij onderuit gezakt te zitten. De man is niet van plan om op te staan en het boek weg te leggen, daarvoor is het boek te spannend wat hij aan het lezen is. Toch kijkt hij af en toe op van het boek om naar de baby in de wieg te kijken die rustig ligt te slapen. Iedere keer als hij dat doet, kan hij er weinig aan doen dat hij moet glimlachen en wegsmelt bij de aanblik van zijn dochttertje. De baby ligt op haar rug, maar lijkt diep in slaap te zijn. Het is mogelijk dat ze voorlopig nog even niet wakker wordt, juist omdat zijn dochttertje een diepe slaapster is en zelfs door alle lawaai doorslaapt.

Wanneer er lawaai wordt gemaakt, is dat iedere keer wanneer zijn vrouw thuis is. Zijn vrouw is altijd lawaaiërig en gelukkig heeft ze hun dochttertje Scarlett geen enkele keer wakker gemaakt. De man is hier blij mee, maar waar hij niet blij mee is, is dat zijn vrouw al een paar dagen niet thuis is gekomen. Hij kijkt naar de klok als het letterlijk al

enkele dagen en uren voorbij zijn gegaan en zij nog steeds niet thuis is gekomen. Hij denkt dat er iets gebeurd is, al hoopt hij het van niet. Hij weet dat hij als contactpersoon voor haar geregistreerd staat wanneer zij een ongeluk krijgt en hij is nog niet gebeld geworden door een ziekenhuis.

Vanaf het moment dat zijn vrouw in de avond niet thuis was gekomen, heeft hij haar proberen te bereiken, maar geen enkele keer heeft ze opgenomen. Op de kalender staat helemaal niets en werken doet zijn vrouw amper. Door haar alcoholische verslaving heeft ze geen enkele keer haar baan weten te behouden doordat ze iedere keer stomdronken op het werk verscheen en zelfs de privacygegevens van klanten en medewerkers niet kon waarborgen die ze te zien kreeg. Tijdens de volledige zwangerschap kon hij voorkomen dat zij uit huis ging en alcohol nuttigde, waardoor ze een gezonde baby hebben gekregen. Maar hij beseft maar al te goed dat het verkeerd was om met deze vrouw te trouwen. Of zelfs maar verliefd op haar te worden.

Hij heeft haar inmiddels als vermist opgegeven in de hoop dat er naar de vrouw gezocht wordt. Dat doet hij alleen om zijn dochter met de aanwezigheid van zowel papa als mama te kunnen laten opgroeien. Precies op dat moment begint hij te denken waarom ze al enkele dagen niks van zich heeft laten horen en niet thuis is gekomen. Het boek dat hij in de handen heeft legt hij open op het tafeltje naast hem neer, waarna hij begint te ijsberen. Hij begint te vermoeden dat ze al een tijdje vreemd gaat en überhaupt helemaal niets om hem en haar dochter geeft. Niet dat ze sowieso kan nadenken, hersens heeft de vrouw volgens hem toch niet, maar hij wist niet dat ze ook geen hart had. Het doet hem pijn dat zij vreemd gaat, terwijl hijzelf trouw is en, hoe graag hij ook trouwt met een andere, wel betrouwbare, vrouw, niet op zoek gaat naar een andere vrouw.

De man besluit het hier niet bij te laten. Hij heeft schoon genoeg van deze alcoholiste. Als de vrouw zoveel geld uit blijft geven, zal er dadelijk niks meer overblijven voor een studie van hun dochter. Het

valt hem in dat hij al eerder aangifte heeft gedaan tegen zijn eigen vrouw voor mishandeling van hun dochter en er zijn papieren die aangeven dat als de vrouw nog eens lang van huis wegblijft en niet omkijkt naar haar dochter, dat zij ontzegt wordt van het ouderlijk gezag.

Hij neemt telefonisch contact op met de advocaat en legt uit wat zijn vrouw nu weer voor elkaar krijgt en dat hij per direct wil scheiden, maar ook dat zijn dochter veilig bij hem blijft en bij hem blijft wonen, terwijl zijn vrouw ontzegd wordt van de zorg vanwege haar alcohol verslaving. Hij wil daarnaast dat ze afkickt, maar dat kan de advocaat niet regelen, tenzij zij op straat dronken wordt staande gehouden en dat meerdere keren.

Hij besluit met zijn dochter naar het gemeentehuis te gaan om de scheiding in gang te zetten. Hij had al documenten daarvoor ondertekend. Zelfs zijn vrouw heeft het ondertekend in haar stomdronken bui, zonder te hebben gelezen dat zij vanaf de scheiding niet meer in contact mag komen van haar

eigen dochter. De documenten en zijn dochter meenemend, gaat hij dan ook naar het gemeentehuis.

Het bezoekje aan het gemeentehuis duurde langer dan de man voor ogen had. Zijn dochter is in de tussentijd niet wakker geworden. Hij komt thuis en ziet dat zijn vrouw met een kop thee op de bank zit zodra hij zelf de woonkamer binnenkomt en zijn dochter terug in de wieg wil leggen. Hij legt zijn dochter dan ook terug in de wieg, ziet een document van de politie liggen dat een boete blijkt te zijn en zijn vrouw zegt helemaal niets en staart alleen maar voor zich uit. De man is verbaasd dat ze dit keer helemaal geen alcohol in haar handen heeft, maar een kop thee. Dat is nieuw voor hem, maar dat geldt ook voor haar.

“Waar the fuck heb je al die tijd gezeten! Je hebt al een waarschuwing van de rechtbank dat als je weer eens over de schreef gaat dat je geen recht meer hebt om voor je dochter te zorgen en dat heb je nu verspeeld! Je doet alsof het doodnormaal

is om gewoon even ergens te zitten terwijl je niks van je hebt laten horen! Ik was verdomme ongerust! Je kijkt niet eens om naar je eigen dochter, dat heb je nooit gedaan! Wat voor moeder ben je!” roept de man woedend naar de vrouw die nog steeds niks gezegd heeft.

De vrouw zegt niks, kijkt niet eens naar Scarlett of haar man. Ze staart nog steeds voor haar uit met de kop thee in haar handen alsof er verder niemand aanwezig is. De man gaat tierend verder, in de hoop dat zijn vrouw eens reageert.

“Ik heb je voor vermist opgegeven omdat je niks van je liet horen. Er stond niks op de kalender en hebt mij niet eens laten weten dat je weg zou gaan. Waar heb je uitgehangen en wie is de persoon met wie je vreemd bent gegaan! Ik eis dat je me nu antwoord geeft!” De man gaat voor haar staan en op het moment dat zijn vrouw een slok van haar thee wil nemen, opnieuw zonder antwoord te geven, pakt hij de kop thee af en zet het weg waar ze

niet bij kan. Dan slaat hij uit woede de vrouw in het gezicht.

“Je bent verdomme een moeder, gedraag je er ook naar! Niet dat het nog zin heeft, je bent ontheven van ouderlijk gezag omdat je de discipline niet hebt en teveel dronken bent. En wij gaan scheiden, waarbij jij een verbod hebt om Scarlett nog te zien!”

De vrouw kijkt de man dom aan en zwijgt nog steeds. Ze is nog steeds kalm, maar is niet van plan om naar haar dochter om te kijken of zelfs nog maar te reageren op haar man. Het lijkt erop dat het volgens haar allemaal volstrekt normaal is.

“Ik heb je een paar weken geleden verteld dat ik met wat vriendinnen de stad uit zou gaan en een paar dagen weg zou gaan en dat was de afgelopen dagen. Ik heb het nog op de kalender gezet. Kijk maar eens de kalender na,” is de enige reactie van de vrouw die achterover geleund op de bank zit,

nog steeds ontspannend ondanks de tirade die ze over zich heen krijgt.

“Leugenaar! Er staat niks op de kalender en je hebt niet eens vriendinnen! In je dromen misschien, ja. Daarnaast had je geen kleren meegenomen, ook geen andere bagage wat je wel nodig hebt voor een paar dagen weg. Vertel me de waarheid, vieze slet! Geef maar toe, je bent vreemd gegaan.”

Waar de vrouw eerst enorm kalm leek, staan de tranen nu in de ogen van de vrouw. Ze weet dat ze verkeerd is geweest, maar ze is bang voor haar man die haar al een paar keer flink geslagen heeft en ook nog beschuldigd. Van angst maakt ze zich klein en begint dan te huilen. En dat terwijl de baby in dezelfde ruimte ligt en nog steeds ligt te slapen en niks mee krijgt van wat er nu gebeurd.

De man kijkt even naar de baby in de hoop haar niet wakker gemaakt te hebben, maar ziet dan dat ze nog steeds slaapt. Hij kijkt terug naar zijn komende ex-vrouw en zijn blik verhard weer die net

even verzachtte op het moment dat hij naar zijn dochter keek. Hij wil van haar weten waar ze heeft uitgehangen voordat hij er zelf achterkomt.

“Ja, ik pak je hard aan omdat je dat verdient. Ik heb je verdomme voor de zoveelste keer voor vermist opgegeven. Iedere keer kom je dronken thuis. Nog nooit heb je naar je dochter omgekeken en die kans ga je nu niet meer krijgen. Ik heb het recht om te weten waar je uitgehangen hebt.” Hij komt met zijn gezicht vlak bij die van zijn vrouw en gaat verder. “Als moeder zijnde heb je verantwoordelijkheden, maar daar ben je blijkbaar te dom voor om dat te begrijpen met je zaagsel in je kop. Je bent het niet waard om kinderen te hebben. Je bent het niet waard om überhaupt een partner te hebben. Je bent het niet eens waard om in deze maatschappij te leven.”

“Weet je, ik geef niets om iemand die mij mishandelt. Dit is niet de eerste keer. Ik heb eindelijk iemand gevonden die wel van mij houdt zoals ik ben. Door de stress met en van jou ben ik

gaan drinken. Kijk dus naar jezelf,” zegt de vrouw zacht.

“Pardon? Ik heb jou nog nooit mishandeld! Dit is de eerste keer dat ik je een pak slaag heb gegeven om te zorgen dat het tot je doordringt dat jij verkeerd bezig bent door vreemd te gaan en zelfs je dochter links te laten liggen.” De man doet zijn trouwring af, pakt de hand van zijn vrouw en trekt de trouwring er ook vanaf.

“Wat doe je?” vraagt de vrouw verbaasd.

“Gezien we toch uit elkaar gaan en we beiden een handtekening hebben gezet op de scheidingspapieren en waarbij ik vanaf nu de volledige voogdij krijg, hoeven we ook geen trouwring meer te dragen. De scheiding wordt geregeld en bij deze ben je hier niet meer welkom. Neem al je spullen mee. Maar laat mijn spullen, mijn dochter en haar spullen hier.”

“Ik heb niets ondertekend! Je hebt die papieren duidelijk vervalst!” roept de vrouw.

“Nee hoor. Je hebt vorige week in je dronken bui een handtekening onder het betreffende document gezet nadat ik je erop gewezen had. Dat je dronken was kan ik niks aan doen en dat je dat vergeten bent.”

“Godver! En dat alleen maar door de man die bij mij bleef flirten en zelfs alcohol in mijn drankje deed zonder dat ik het wist. Ja, ik ben uiteindelijk voor hem gevallen en dat is mijn fout. Ik had gehoopt te kunnen afkicken van de alcohol. En ik zal er in vervolg zijn voor onze dochter Scarlett.”

“Dringt het nu nog niet tot je door! Je hebt Scarlett te vaak links laten liggen en door je eigen dronken toedoen iedere keer heb je nu het recht niet meer om überhaupt je dochter te zien. Je kunt je niet meer verbeteren. Je bent er te laat mee. Omdat ik dit alles betaald heb, is alles hier van mij. Pak je spullen en verlaat nu het huis. Je bent hier niet meer welkom.” De man loopt naar de open haard en gooit de trouwringen erin.

Er wordt aangebeld. Een buur is op hen afgekomen omdat ze geschreeuw hoorde. De man geeft aan dat hij zijn vrouw alleen even wilde laten inzien dat ze verkeerd bezig was en dat er niks aan de hand is. De buur kent de man heel goed en ook die weet inmiddels wat voor figuur zijn vrouw is om dan ook weer weg te gaan.

Terug in de huiskamer komend heeft de vrouw ineens hun slapende dochter op schoot. Heel even laat de man zoals het is. Het is één van de laatste keren dat zij hun dochter aan kan raken. En aangezien zijn vrouw weigert zelf het huis te verlaten. Gooit hij daarom al haar kleren in een kleine tas. Alles propt hij erin. Koffers zijn van hem dus krijgt zij die niet mee. Ook de kleine spulletjes van haar worden in die tas gegooid. Dan gooit hij aan de voorkant de tas uit het raam. Hij heeft verschillende kleine tassen van haar gepakt. Soms is er alleen een zachte plof hoorbaar, soms hoort de man duidelijk iets breken. Dan hoort hij een gil en een pijnlijke kreet. Als hij naar buiten kijkt, ziet hij dat zijn ex zijn dochter ontvoert.

Hij rent naar beneden, loopt woedend naar buiten en rukt letterlijk zijn dochter uit de klauwen van de vrouw. Dan mept hij haar vol in het gezicht. "Hoe durf je mijn dochter te ontvoeren, vieze slet! Maak dat je wegkomt! Je spullen zijn al buiten. Scarlett blijft bij mij. Jij hebt geen recht meer om haar nog in je armen te hebben, had je maar beter voor haar moeten zorgen. Maak dat je wegkomt van mijn terrein voor ik aangeef dat je mijn dochter iets aan wilde doen en wilde ontvoeren!" schreeuwt hij en spuugt op de vrouw die op de grond ligt. Hij pakt alle sleutels van haar af, loopt naar binnen om Scarlett in haar wieg te leggen en loopt daarna weer naar buiten de deur dicht doend.

De auto is van hem en dat weet zij, toch heeft de vrouw zijn autosleutels gejat. Samen met wat tassen sleept hij de vrouw aan de haren naar de straat. De vrouw begint te huilen en probeert tegen te werken. "Niks op dit terrein is van jou. Alles dat van jou is, ligt hier op straat. Het huis en de spullen van Scarlett en de meubels heb ik

allemaal betaald. Jij hebt niks bijgelegd, dus je hebt ook nergens recht op. Verdwijnt uit mijn ogen en waag het niet om nog terug te komen. En durf niet die minnaar van je hier naar toe te sturen. Zoek bij hem maar onderdak en waag het niet hier terug te komen. Ik heb je hier al uitgeschreven.”

Terug naar het huis lopend ziet hij nog wat tassen van haar staan. Hij pakt deze op en smijt deze de straat op. Het tuinhek, ook dat van de oprit, doet hij dicht en op slot. De man pakt zijn mobiel en belt naar een instantie om te zorgen dat de vrouw en iedereen met wie zij in contact staat en voor hem of zijn dochter komt een straatverbod op te leggen. Hij geeft meteen als reden dat hij nog maar net heeft voorkomen dat zijn dochter ontvoerd werd. Ondertussen loopt hij naar binnen en doet de deur dicht en op slot. Alle sleutels houdt hij bij zich. Boven doet hij alle ramen dicht zodat ook daar niemand meer naar binnen kan.

Hij loopt naar zijn dochttertje in de wieg en hoewel hij slechte zin heeft, verdwijnt deze meteen bij het

zien van het meisje. Zijn hart smelt en hij zal er alles aan doen om haar te beschermen. Gezien het inmiddels ook alweer avond is, besluit hij om het meisje naar bed te brengen en zelf ook naar bed te gaan. Hij verzorgt het meisje en legt haar dan in haar eigen bedje. Daarna verzorgt hij zichzelf en kleedt hij zichzelf om. Even blijft hij nog even bij zijn engeltje staan die niets heeft meegekregen van de ruzie en door de ruzie heeft doorgeslapen. Zoiets is eigenlijk niet normaal, maar toch is hij er blij mee. Dan gaat hij zelf naar bed, niet wetend wat hem te wachten staat.

Hoofdstuk 1

Scarlett zit op haar kamer. Ze denkt na over wat er allemaal gebeurd is de afgelopen jaren en hoe haar vader is en ook wie haar echte biologische vader zou zijn. Want is die man die getrouwd is met haar moeder wel haar echte vader? Gezien zijn gedrag en het feit dat zowel zijn innerlijke en uiterlijk niet overeenkomen met haar denkt ze zelf dat deze vervelende man absoluut niet haar vader is, maar een klootzak van een stiefvader die haar als dochter opeist.

Enkele jaren geleden heeft de achttienjarige tiener een gesprek opgevangen tussen haar moeder en een man die zij per toeval is tegengekomen. Hij was een aardige man, maar ze vindt het jammer dat ze hem na die ene keer nooit meer gezien heeft. Juist daardoor denkt ze na over het gesprek van toen en ze herinnert zich dat ze het gesprek had opgenomen gezien ze niet alles meer even goed herinnert. Ze besluit daarom het gesprek nog eens na te luisteren. De video zal een goed hulpmiddel zijn om erachter te komen of die man haar vader is en niet die alcoholist die haar elke dag terroriseert.

Ze doet haar kamerdeur op slot zodat ze zich veilig kan voelen en zodat ze de video af kan spelen. Scarlett doet wel vaker haar kamerdeur op slot, vooral omdat ze zich niet veilig voelt. En dat komt door de man die zegt haar vader te zijn, maar ondertussen haar mishandelt. Ze heeft al heel vaak aangifte gedaan, maar de politie laat hem toch weer vrij vanwege gebrek aan bewijs. Er is genoeg bewijs, maar Clayton, zoals de vervelende man heet, zorgt mogelijk met behulp van een spion dat al het bewijs wordt verwijderd. Sindsdien heeft de politie niks meer gedaan en doen ze geen moeite meer. Er moet vanaf nu iets ergers aan de hand zijn.

Ze start op haar laptop de video die ze toen der tijd heeft opgenomen. Geboeid volgt ze alles, hoe de man alles netjes aangeeft, terwijl haar moeder staat te schreeuwen. Aan de manier waarop deze ruzie zich voortzet en ook de manier waarop de man zich houdt, is het voor haar duidelijk dat de man de waarheid zegt en dolgraag zijn dochter wil zien, terwijl haar moeder alles ontkent, maar als ze beter

naar haar moeder kijkt, ziet ze dat ze een ongemakkelijke houding neemt die voor haar gevoel aangeeft dat ze liegt. Dat ze iets te verbergen heeft.

Terwijl haar moeder kwaad reageert op de man, maar toch probeert te voorkomen dat Scarlett iets zou horen, schreeuwde de man wel hard, alsof het zijn bedoeling was om te zorgen dat juist zij het moest horen. En daarmee hoorde ze dat haar moeder haar altijd links heeft laten liggen en haar zelfs ontvoerd had.

Scarlett besluit de video stop te zetten. Ze kijkt heel veel naar CSI series en zelf zou ze het werk als detective echt serieus willen gaan uitvoeren. Het op zoek gaan naar haar echte biologische vader zou een grote en goede stap zijn, waarmee ze kan aantonen dat ze op eigen houtje, gezien de politie niks deed, haar echte biologische vader is gaan zoeken en de stappen heeft gevolgd die de politie en detectives normaal gesproken ook volgen.

Ze twijfelt of ze haar moeder met de video moet confronteren. Ze is alleen bang dat die man thuis komt en haar weer gaat mishandelen, maar ze wil haar moeder confronteren en de waarheid weten. Ze kopieert de video naar haar telefoon, test of deze het wel afspeelt en besluit om naar beneden te gaan. Gelukkig is de man die voor problemen zorgt niet thuis, mogelijk is hij weer aan het dealen gezien de lucht die hij altijd meedraagt. Haar moeder zit rustig op de bank en ze kijkt niet eens op of om als haar dochter de woonkamer in komt. Het lijkt alsof het haar allemaal niks interesseert.

“Mam, kan ik je nu spreken alsjeblieft? Ik wil je wat vragen, maar zou wel graag willen dat je normaal en eerlijk antwoord geeft,” vraagt Scarlett aan haar moeder die nog steeds niet naar haar kijkt. Haar moeder lijkt zelfs na haar woorden haar gezicht de andere kant op te draaien.

“Wie is die man waar je enkele jaren terug tegen stond te schreeuwen?” Scarlett gaat bij haar moeder op de bank zitten, maar moet haar neus optrekken omwille van het feit dat haar moeder net

zoals die verdomde man die zichzelf haar vader noemt naar alcohol en drugs ruikt. “En stop eens met zoveel alcohol en drugs te nemen, je bent net die alcoholist die zich jouw man noemt!” perst Scarlett er uit en ze probeert de geur uit te bannen door zelfs een sjaal voor haar neus en mond te houden.

Haar moeder reageert nog steeds niet. Ze negeert haar dochter volkomen alsof ze niet bestaat.

“Jullie zijn zo verslaafd dat het door de vieze geur niet uit te houden is, Jullie moeten je echt schamen en samen gaan afkicken. En nu wil ik weten waarom je mij ontvoerd hebt van mijn echte biologische vader. Deze vieze man, die hier in huis woont, is niet mijn echte vader. Een echte vader en een echte moeder negeert hun kind niet. Mishandelt hun kind niet. Ik eis te weten wie mijn echte biologische ouders zijn, want jullie zijn dat met jullie gedrag absoluut niet!” begint Scarlett maar. Haar stem beeft van woede.

“Ik weet niet waar je het over hebt. Je vader Clayton en ik hebben je zelf verwekt en groot gebracht. Wij zijn gewoon jouw eigen ouders. En bemoei je met je eigen zaken, ik heb hier geen man gezien die tegen mij heeft staan schreeuwen.”

Scarlett begint te trillen en moet moeite doen om niet te schreeuwen of haar telefoon weg te smijten. Ze opent de video op haar telefoon, loopt naar haar moeder toe en houdt het voor haar ogen zodat ze gedwongen is om naar de video te kijken.

“Wat is dit dan? Dit is het bewijs dat die man de waarheid spreekt. Jouw houding en de toon waarop de man spreekt betekent dat hij de waarheid zegt en dat jij een grote leugenaar bent! Ik vraag me af of jij überhaupt wel mijn moeder bent en niet gewoon een vieze slet die mij heeft ontvoerd van mijn echte ouders omdat je een kind wilde die je anders niet kon krijgen,” snauwt Scarlett naar haar moeder.

Haar moeder snakt naar adem en een traan springt uit haar ogen die ze probeert terug te dringen. "Sla niet zo'n toon tegen je eigen moeder! Wat die Johnson heeft gezegd klopt niks van. De enige echte ouders zijn de man die je kent genaamd Clayton en ik. Verwijder die video, en wel nu!" schreeuwt haar moeder Charlotte meteen. "Die man probeerde je bij mij weg te halen bij je eigen ouders, meer niet! Je moet je niet laten beïnvloeden door anderen, lieverd," gaat Charlotte rustig verder.

"Ik laat mij inderdaad niet beïnvloeden. Hier word ik verdomme mishandelt en gemarteld door een paar drugs- en alcoholverslaafden die zeggen mijn ouders te zijn terwijl ze dat niet zijn! En al zou hij niet mijn vader zijn, hij zou me wel redden van mishandeling, marteling en verkrachting! Want dat is het enige dat jullie kunnen doen! Ik voel mij hier niet eens thuis en niet eens veilig! Bij hem zou ik het beter hebben dan bij jou en die verdome crimineel van een Clayton. En niemand zal zomaar zeggen dat een verdwenen kind van hem of haar is. Je moet eens je hersenen gebruiken, maar schijnbaar

heb je alleen maar zaagsel in je kop zitten,” snauwt Scarlett en ze mept haar moeder hard in het gezicht, waarna ze zwaar ademend en stampend weer de trap op loopt.

Scarlett zit op haar kamer en heeft de slaapkamerdeur weer op slot gedaan. Ze wil nu echt niet worden lastiggevallen en zeker niet weer mishandelt worden. Ze pakt de laptop weer, en zoekt naar informatie over de man. Ze hoopt door middel van de video iets van informatie te krijgen. De puber beseft dat haar moeder eveneens Facebook heeft en de naam van de man is genoemd door haar moeder in de video. Maar ook net in het gesprek heeft ze de naam van de man genoemd. Ze gaat naar de vriendenlijst van haar moeder en zoekt op de naam Johnson. Als ze zijn achternaam weet te vinden, kan ze verder in de zoektocht.

Terwijl Scarlett door de vriendenlijst van haar moeder scrollt, denkt ze na over hetgeen wat die man zei. Je zal zelfs als man zijnde niet even iemand lastig vallen over je verdwenen kind als die

persoon er niets mee te maken heeft. Liegen over een verdwenen kind en dan ook nog emotioneel worden gaan niet samen, Je zegt sowieso niet gauw dat een kind die je ziet het jouw verdwenen kind is. Ze denkt hierdoor toch echt dat die Johnson haar echte vader is.

Maar wie is dan de man met wie ze is opgegroeid? Is hij dan maar een stiefvader die jaloers is dat hij geen eigen kind heeft en haar dus als dochter blijft beschouwen? Is haar stiefvader de man waarmee haar moeder ooit na haar geboorte is vreemd gegaan en haar heeft opgeëist onterecht? Maar waarom is haar moeder daar niet gewoon eerlijk over? Waarom schaamt haar moeder voor de waarheid? Net heeft ze al de naam genoemd en dat betekent dus dat ze die man op de video kent.

Scarlett vraagt zich nog wel meer af. Waarom probeert haar moeder die man nogmaals te ontlopen? Waarom houdt ze haar weg bij die man en waarom weigert ze haar met haar man en dus met haar echte vader te delen, zeker als zij de

dochter is van de man en niet van Clayton die nu met haar moeder getrouwd is. Schaamt haar moeder zich ervoor dat zij er nooit voor haar dochter was zoals de man beweert? Schaamt haar moeder ervoor dat ze is vreemdgegaan? Maar waarom is ze dan met deze verschrikkelijke man getrouwd? En waarom doet ze alsof ze van niks weet? Is haar moeder wel haar eigen moeder of ook weer een volkomen vreemd persoon die haar heeft ontvoerd en nu doet alsof zij de moeder van haar is?

De twee mensen met wie ze het huis deelt en waar zij gevangen wordt gehouden, zijn altijd al slordig geweest met de post en met gegevens. Zo heeft zij ook al gezien dat de man, Johnson, een straatverbod heeft gekregen. Hij kan dus nooit meer bij haar in de buurt komen zolang zij hier thuis is, maar zij mag en kan wel nog altijd deze straat verlaten.

Voor Scarlett is duidelijk dat Clayton - haar zogenaamde vader die nergens om geeft en drugs- en alcohol verslaafd is - heeft samen met haar moeder ervoor gezorgd dat die man het verbod

heeft gekregen en dat verraadt voor Scarletts gevoel alleen maar meer dat die twee iets te verbergen hebben. En dat alleen maar omdat ze een bevestigingsbrief zijn vergeten op te ruimen, waardoor Scarlett deze heeft gepakt en verstopt heeft.

Scarlett wil net naar beneden gaan om haar moeder met nog meer te confronteren als ze herrie hoort van beneden. Het is duidelijk dat Clayton thuis is gekomen - dronken van de alcohol en onder invloed van de drugs weliswaar - en zijn vrouw uitscheldt. Maar ze hoort hem ook schreeuwen op andere manieren. Snel pakt Scarlett haar telefoon, sluipt verder naar beneden en de woonkamer in, maar houdt zich verder stil en verborgen zover dat gaat. Gelukkig maakt de deur ook geen geluid, maar in de toestand waarin de man verkeert, zal hij zelfs een hard geluid nog niet eens opmerken. En dus richt Scarlett haar telefoon op de twee volwassenen, de videocamera van de telefoon lopend.

“Die dochter van je is gelukkig niet mijn dochter, maar ze zal er nooit achter komen wie haar echte vader is, dat zal ze ook nooit ontdekken gezien ze daar te dom voor is. En jij gaat het haar nooit vertellen, vieze slet. Jij blijft mijn eigendom en niemand zal ooit weten wat er hier gaande is. Niemand zal mij ooit veroordeeld krijgen en achter tralies laten zitten. Niemand is daar toe in staat en jij zal voor altijd mijn seks-slavin zijn. En die dochter van je zal dat mogelijk ook worden. Ik ben niks van haar, behalve een stiefvader die zijn stiefdochter zeker wel mag verleiden. En laat ik nu net een spion op de lokale politiebureau hebben die er altijd wel voor zorgt dat bewijzen vernietigd worden, aanklagen ingetrokken worden tegen mij. Niemand kan mij iets maken, hahaha.”

De ogen van Scarlett worden groot, nu begrijpt ze waarom deze klootzak nog altijd niet voor altijd vast zit en nog altijd niet ter dood veroordeeld is. Maar zij weet het nu, dus gaat ze het anders aanpakken. Want hij heeft wel een spion op een lokaal politiebureau, maar ze kan nog altijd naar een

andere gaan. En ze is bang, niet alleen weet ze wat voor figuur hij is, maar ook om wat hij van plan is. Ze moet hier weg. Ze trekt haar neus op en een vies gezicht omwille van de vieze geur die de man uitscheidt. Zijn hele adem stinkt en dat hij zowel alcohol als drugs genuttigd heeft is maar al te goed duidelijk. Hoewel ze zijn handeling van de mishandeling ook nog wil filmen, besluit ze dat voor nu niet te doen. Daar zal ze alsnog de kans voor kunnen krijgen wanneer zij het slim aanpakt. Voor nu wil ze het huis uitvluchten nu ze er echt niet meer veilig blijkt te zijn.

Zachtjes sluipt ze de woonkamer weer uit de gang in en sluit ze heel zacht de deur. Gezien de man nog steeds tiert en vloekt, hoort hij ook het hele zachte dichtslaande geluid niet. De jong volwassen vrouw sluipt naar boven, pakt enkele koffers en gooit al haar spullen erin. Met al haar kracht weet ze geluidloos weer beneden te geraken, waar dit keer haar moeder gilt en om hulp roept, terwijl er een mannelijke grom en gekreun is van genot en dreigement en Scarlett weet al meteen wat er